

ระเบียบกรมการศาสนา

ว่าด้วยองค์การศาสนาต่าง ๆ พ.ศ. 2512

เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประสานงานและการอุปถัมภ์บำรุงศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกรมการศาสนา ว่าด้วยองค์การศาสนาต่าง ๆ พ.ศ. 2512”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกระเบียบและคำสั่งอื่นที่มีความขัดกัน แยกกัน หรือซ้ำกันกับระเบียบนี้ แล้วใช้ระเบียบนี้แทน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ในระเบียบนี้

“องค์การศาสนา” หมายถึง องค์การบริหารงานเพื่อความดำรงอยู่แห่งศาสนาหนึ่ง ๆ ภายในประเทศไทย อันศาสนานั้น ๆ จะขาดเสียมิได้

“องค์การทางศาสนา” หมายถึง หน่วยงานที่ศาสนิกชนแห่งศาสนาหนึ่ง ๆ จัดตั้งขึ้นไว้เพื่อส่งเสริมกิจการของศาสนานั้น ๆ

“องค์การใหญ่ทางศาสนา” หมายถึง หน่วยงานที่องค์การศาสนาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือในการปกครองดูแลศาสนิกชนในศาสนานั้นโดยทั่วไป และมีความสำคัญรองลงมาจากองค์การศาสนา หรือเป็นหน่วยปกครองศาสนิกชนแห่งนิกายหนึ่งต่างหากอันไม่อาจรวมกับนิกายอื่น

“องค์การย่อยทางศาสนา” หมายถึง หน่วยงานซึ่งเป็นสาขาขององค์การใหญ่ หรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มชน เฉพาะกิจการ หรือเฉพาะท้องถิ่นหนึ่ง ๆ

“องค์การพิเศษทางศาสนา” หมายถึง หน่วยงานซึ่งมีลักษณะพิเศษอันมีวัตถุประสงค์ในทางศาสนาระหว่างประเทศระหว่างศาสนาต่าง ๆ และหรือมีวัตถุประสงค์ไม่เกี่ยวกับศาสนาในประเทศไทยโดยตรง

“ศาสนสถาน” หมายถึง สำนักอันเป็นที่ประกอบพิธีทางศาสนา สำนักอันเป็นที่อยู่อาศัยของนักบวช และปูชนียสถานทางศาสนา

“สำนักสอนศาสนา” หมายถึง สถานที่ซึ่งผู้ประกาศศาสนาจัดไว้เป็นที่สอนศาสนา ซึ่งมีผู้สอนศาสนาปกครองดูแล

ข้อ 4. การที่กรรมการศาสนาจะรับนับถือองค์การใดว่าเป็นองค์การศาสนาในประเทศไทยย่อมต้องพิจารณาในหลักการสำคัญต่อไปนี้ คือ

ก. หลักธรรมคำสอน มีลักษณะเป็นศาสนาหนึ่งต่างหากจากศาสนาอื่น โดยสมบูรณ์ในทางศาสนศาสตร์

ข. ปราภฏในสามะโนประชากรว่ามีพลเมืองนับถือไม่น้อยกว่าห้าพันคน

ค. คำสอนและวิธีการสอนไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทย

ง. เป็นกิจการ ทางศาสนาไม่แอบแฝงด้วยลัทธิการเมืองและวัตถุประสงค์อย่างอื่น

ข้อ 5. การขอจดทะเบียนอยู่ในความอุปถัมภ์ทางราชการ ให้หัวหน้าองค์การใหญ่ทางศาสนา นั้น ยื่นรายงานต่อกรรมการศาสนาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานอันแสดงถึง

ก. วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการ

ข. ความผูกพันที่องค์การนั้นมีอยู่ในต่างประเทศ

ค. บัญชีรายชื่อกิจกรรมและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ขององค์การ

ง. บัญชีแสดงที่ตั้งองค์การย่อย ศาสนสถาน และสำนักสอนศาสนา

จ. รายการอื่น ๆ ที่กรรมการศาสนาต้องการ

เมื่ออธิบดีกรรมการศาสนาอนุมัติให้รับองค์การนั้นแล้ว กรรมการศาสนาจะได้ออกประกาศรับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 6. องค์การทางศาสนาที่อยู่ในความอุปถัมภ์ของกรมการศาสนา ย่อมจะได้รับการพิจารณาช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เช่น

- ก. การอำนวยความสะดวกและออกบัตรประจำตัวแก่ผู้ประกาศศาสนา
- ข. การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- ค. การพิจารณาเกี่ยวกับการพำนักอยู่ในประเทศของเจ้าหน้าที่ทางศาสนา
- ง. การแก้ปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติงานขององค์การ
- จ. การเชิญเข้าร่วมประชุมพิจารณากิจการทางศาสนา
- ฉ. การชุมนุมและแลกเปลี่ยนข่าวสารกับองค์การอื่น

ข้อ 7. องค์การทางศาสนา ย่อมมีหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อทางราชการและองค์การอื่นดังต่อไปนี้

- ก. แจ้งการเปลี่ยนแปลงของนิกายและบุคคลในองค์การให้กรมการศาสนาทราบ
- ข. ส่งเสริมศีลธรรมและวัฒนธรรมของชาติไทย
- ค. รักษาและเพิ่มพูนความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนิกชนผู้ต่างศาสนา
- ง. เข้าร่วมประชุมหรือชุมนุมทางศาสนา

ข้อ 8. ให้กองศาสนูปถัมภ์รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2512

(ลงนาม) พันเอก ป. มุทกัณฑ์
(เป็น มุทกัณฑ์)
อธิบดีกรมการศาสนา